

[Finansministeren.]

vedkommende Departementschef; det sker udelukkende i Finansministeriets Interesse.

Dernæst er Hr. Schaarup Medlem af Bestyrelsen for Erhvervenes Laanefond, som ligger under Finansministeriet. Det var den tidligere Departementschef ogsaa, og det er en Selvfølge, at Departementschefen i Finansministeriets 2det Departement maa være Formand i denne Bestyrelse, saa det er ikke paa nogen Maade en Stilling, der er tildelt Departementschef Schaarup af Hensyn til hans Interesse; den er udelukkende tildelt ham af Hensyn til Statens og Ministeriets Interesse i, at Ministeriet har en Mand i denne Institution.

Saa kommer det andet Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Betalingen for disse særlige Hverv. Der har det ærede Medlem formentlig stemt for de Betalinger, der ydes indenfor Hypotekbanken, og de maa jo gælde for Departementschef Schaarup som for alle andre indenfor Hypotekbanken, hvad enten de er Direktører eller Medlemmer af Kontrolraadet, eller hvad det hedder. Dem kan man ikke give sig til at forandre, fordi det er en ny Mand, der faar Hvervet.

Og hvad angaar Betalingen for at være Formand i Erhvervenes Laanefond, er den fastsat af Rigsdagen, men jeg skal tilføje, at jeg har sat Betalingen ned, da jeg kom til, idet den efter min Mening var for høj, saa min Indfyldelse paa denne Bevillings Størrelse har faaet Udtryk i, at den nu er lavere, end da jeg kom til; og det er ikke sket hverken af Hensyn til Departementschef Schaarup eller andre, men fordi jeg mente, Betalingen var for høj; derfor gik jeg til Rigsdagen og fik den sat ned.

Saaledes ligger Forholdet, og jeg haaber, det ærede Medlem nu vil være klar over, at der ikke er Tale om at tildele Folk „Ben“ af Hensyn til deres egne Interesser, men der er Tale om at tildele dem Hverv indenfor Finansministeriets Omraade. Og endvidere haaber jeg, det ærede Medlem vil lægge Mærke til, at den Godtgørelse, disse Mennesker faar, ikke er fastsat af dem selv og heller ikke af Finansministeriet, men ved Finansloven eller for Hypotekbankens Vedkommende ved særlig Lov. Jeg tror derfor ikke, der er Fugls Føde paa det „Ben“, det ærede Medlem her har rakt frem for Forsamlingen.

Det ærede Medlem sluttede sin Tale med at sige, at det konservative Folkeparti vilde danne en bred borgerlig Front imod den nuværende Regering. Jeg tror nok, det ærede Medlem overvurderer meget stærkt paa dette Omraade. „Bred“ er Fron-

ten jo da ikke, det ved enhver, det behøver vist ikke at diskuteres, og „borgerlig“! ja, det turde være usandsynligt; den Optræden, de konservative Partier har vist her i Rigsdagen i den senere Tid, synes mig nærmest at være lidt bolshevikisk; og endelig turde det overhovedet være tvivlsomt, om man kan kalde en saa løs og spredt Opmarch som den, de Konservative foretager, for en „Front“.

Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der var Ordfører for det radikale Venstre, indledede sin Tale med at omtale nogle Toldforhold ved Grænsen; jeg gaar efter hans Udtalelser ud fra, at det var Toldforholdene ved Krusaa ved Landevejen til Flensborg. Det ærede Medlem mente, at Toldvæsenet gik for haardt frem mod Folk, som kom forbi der; det ærede Medlem sagde: først spørger de os, om vi har toldpligtige Varer, og naar saa vi siger nej, giver de sig til at undersøge, om vi har det.

Det kan naturligvis synes lidt rigeligt, men jeg tror, det er international Toldsædvane i alle Verdens Lande; i hvert Fald er det noget, jeg har været ude for mange Gange, overalt hvor jeg har rejst. Det, der har Interesse, er naturligvis ikke den rent formelle Fremgangsmaade: at man baade spørger og derefter undersøger, men at Undersøgelsen foregaar paa en saa lidet generende Maade som muligt. Man kan ikke altid nøjes med at spørge; man maa i hvert Fald en Gang imellem tage Stikprøver, og de, der bliver gjort til Genstand for en Stikprøve, synes naturligvis altid, at de bliver uheldigt behandlet.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at jeg er principielt enig med ham i Hovedsynspunktet, at Toldeftersynet skal foregaa saa lidet generende som muligt og ogsaa med saa stor Hensyntagen som muligt til Erklæringer og andet fra dem, der passerer Grænsen. Men jeg tror ikke, man kan fastslaa, at man skal nøjes med blot at spørge Folk, om de har toldpligtige Varer; jeg tror ikke, man vilde komme igennem, hvis man slog det fast som almindeligt Fortoldningsprincip.

Men paa den Foranledning, der er givet her, skal jeg igen gøre, hvad jeg har gjort mange Gange, nemlig sige til Toldadministrationen, at den altid maa sørge for, at Kontrollen ved Grænseovergange foregaar saa lempeligt som muligt, og jeg kan i alt Fald sige, at Hovedadministrationen indenfor Toldvæsenet deler det Synspunkt, jeg her har fremsat; den ser paa det ganske som jeg og vil gerne gøre det saa let som muligt.

At der en Gang imellem kan opstaa en